

At leika á ein Bjarnastein

Petur Magnus Bjarnastein hevur júst lagt síðstu hond á sín 9. guitar. Ein Bjarnastein, ið Shu-Bi-Dua sleppa at royna, nú teir vitja í Føroyum. Hava teir ikki áhuga at ognar sær gitaran, so skal hann við Niclasi og Lenu til Canada. Føroyskum guitarleikarum dámar væl at leika á ein Bjarnastein

Dagfinn Olsen

Ein eigur at gera tað, ið ein er best til!

Hetta ásannaði Petur Magnus Bjarnastein og legði seg eftir at byggja gitarar.

Petur Magnus Bjarnastein leikti sum yngri guitar, men hevði ongantið rættiliga tíð og legði spælið á hillina. Ístaðin fór hann undir at byggja gitarar. Hann er einasti guitarbyggjari í Føroyum, og hóast onkur guitarleikari hevur gjørt sær sín guitar, so er eingin, ið sum Petur Magnus byggir allan gitaran frá A-Z.

Hann hevur júst lagt síðstu hond á sín 9. guitar. Átlandi er, at Shu-Bi-Dua skulu royna gitaran, nú teir eru í Føroyum og vilja teir hava hann, og gjalda rimuliga fyri hann, so er gitarin teirra.

Um ikki, so er ætlanin, at guitarin skal við Niclasi og Lenu, tá tey fara aftur til Canada.

Áhugin

Petur Magnus Bjarnastein er í dag 24 ára gamal og í læru sum bygningssníkkari á Snikkaravirkinum úti í Grønlandi. Hetta metir hann vera avgjordan fyrimun, tá ein hevur guitarbygging sum ítriv. Og áhugin er ikki nýggjur.

Petur Magnus átti sjálvur ein góðan og dýran guitar. Hann helt tó ikki, at tað sá so trupult út at byggja ein í sama sniði og fór tiskil í gongd. Hetta hevur verið umleið í 1992, tá Petur Magnus var eini 17 ára gamal.

Síðani hevur hann bygt 8 guitarar og ein bassguitar.

Hann nýtir tilfar, ið hann keypir í Føroyum. Finan og gamlan við, ið onkur hevur liggjandi.

Góðska til Shu-Bi-Dua

Guitarin, ið Shu-Bi-Dua skulu royna, er gjørdur úr góðum tilfari. Kroppurin er úr bubinga og mahogni, hálsurin úr rósutræ, gripibrettið er úr íbenholt og prikkarnir eru úr perlumor.

Petur Magnus sigur seg leggja dent á at framleiða góðsku. Tann, ið hevur ein Bjarnastein, kann altíð koma aftur, um okkurt er áfátt.

Millimetrar

Hann dylir ikki, at tað er eitt øgiligt baks og putl aftanfyri hvønn lidnan guitar. Og tá hann greiðir

Petur Magnus Bjarnastein við nøkrum av gitarum sínum. Í fanginum hevur hann nýggja Bjarnasteinin, sum Shu-Bi-Dua sleppa at royna

Mynd: Álvur Haraldsen

frá arbeiðsgongdini, so skilir ein, at ein er komin inn í annan heim, ein heim, ið er nakað fyri seg. Ein heim, har tað snýr seg um frymlar, formar, millimetrar og tolsemi og áhuga. Ein heim, har ein ikki kann liva av tímalon og har smálitirir hava alt at siga.

Tað var ringt at byrja við, viðgongur Petur Magnus, tí eingin lærumeistari er á økinum, so eingin er at spyrja til ráðs. Tiskil hevur hann keypt og lænt bókur, sum hann hevur lisið á támb. Heldur ikki hevur tíðin altíð verið tann besta til ítrivið, tí Petur Magnus hevur eisini verið sjómaður.

Fyrimyndir og egið design

Hetta við hondbygðum gitarum er fyri áhugað og fyri savnarar. Sjálvur eigur Petur Magnus ein Fender bass frá 1977 og ein Fen-

der Stratocaster frá 1977. Nú leit- ar hann eftir einum Les Paul, ið sjálvsagt skal vera so gamal, men góður, sum gjørligt.

Petur Magnus hevur fyrimyndir, tá hann byggir gitarar, men hann eigur allan gitaran sum hann er. Frá A til Z. Eisini designið. So leiðis sær ein t.d. á bassinum, at hvøðvið hevur snið, sum eitt B - Bjarnastein.

Fyrimyndirar eru tó Gibson og Paul Reg Smith.

Góð viðmæli

Fleiri guitarleikarar, ið eru frammaliga á føroyska tónleikapallinum, hava havt gitarar frá Bjarnastein til láns og til ummælis. T.d. Jens Marni í Kjolum og Hjalti Joensen, ið t.d. hevur leikt við Devon og Moirae.

Teir lata sera væl at og teir geva

Bjarnastein síni bestu viðmæli.

Stuttligt er í hesum sambandi, at Jens Marni, ið er maskinsmiður, hevur gjørt stilliskrúvuna í arm-inum á nøkrum gitarum av merkinum Bjarnastein.

Handverk og list

Petur Magnus Bjarnastein fær góðan stuðul til sitt ítriv á arbeiðs-plássinum, og starvsfelagarnir hyggja við undrandi eygum at listaverkunum - Bjarnasteinum. Eisini fyrireikararnir av Shu-Bi-Dua konsertini hava stuðlað honum væl í arbeiðinum við gitaranum, ið kendi bólkurin skal royna. Serligt við gitaranum er, at hann er sera lættur, tí á fyrsta sinni hevur Petur Magnus roynt at gjørt ein guitar, har kroppurin er hol innan.

Enn hevur Petur Magnus bert

gjørt el-gitarar, men hann ætlar sær undir at byggja akkustiskar gitarar eisini. Hetta er tó eitt sindur torførari at fáast við.

Petur Magnus sigur, at hann metir el-guitarbygging sum hondverk, men hitt er listaverk.

Enn er hetta við at byggja guitarar bert ítriv, leggur Petur Magnus Bjarnastein dent á, men kanska einaferð ber til at hava hetta sum starv.

Við tað, at hann er einsamallur, so er kanska grundarlag undir slíkum virkseminum, metir Petur Magnus, sum tó er greiður yvir, at so skal eisini viðlíkahald og afturgerð av ljóðførum telja við. Og hóast hondgjørdir gitarar hava rimuligan prís, kann heldur ikki roknaast við tímalon!